

Program:

Giacomo Puccini (1858 – 1924)

Recondita armonia (Tosca)

árie malíře Cavaradossiho z 1. jednání

Johannes Brahms (1833 – 1897)

Intermezzo es moll, op. 118, č. 6

Vincenzo Bellini (1801 – 1835)

Come per me ... Sovra il sen

(La sonnambula)

cavatina Aminy z 1. jednání

Giacomo Puccini (1858 – 1924)

E lucevan le stelle (Tosca)

árie malíře Cavaradossiho ze 3. jednání

Vincenzo Bellini (1801 – 1835)

Oh quante volte

(I Capuleti e i Montecchi)

romance Giulietty z 1. jednání

Franz Liszt (1811 – 1886)

Consolation (Utěcha) Des dur,

op. 172, č. 4

Umberto Giordano (1867 – 1948)

Amor ti vieta (Fedora)

árie Lorise Ipanoffa ze 2. jednání

Přestávka

Bedřich Smetana (1824 – 1884)

Jak možná věřit (Prodaná nevěsta)

árie Jeníka ze 2. jednání

Bedřich Smetana (1824 – 1884)

Och jaký žal ... Ten lásky sen

(Prodaná nevěsta)

árie Mařenky ze 3. jednání

Bedřich Smetana (1824 – 1884)

Mařenko má ... Tak tvrdošijná dívka jsi

(Prodaná nevěsta)

duet Jeníka a Mařenky ze 3. jednání

Antonín Dvořák (1841 – 1904)

Furiant F dur, op. 42, č.2

Antonín Dvořák (1841 – 1904)

Vidino divná, přesladrká (Rusalka)

árie prince z 1. jednání

Antonín Dvořák (1841 – 1904)

Měsíčku na nebi hlubokém (Rusalka)

árie Rusalky z 1. jednání

Antonín Dvořák (1841 – 1904)

Sám v poušti, sám (Armida)

árie rytíře Rinalda ze 4. jednání

Spolek OKO

UVÁDÍ

V DIVADELNÍM SÁLE

MASARYKOVY ZÁKLADNÍ ŠKOLY

V ÚJEZDĚ NAD LESY

V ÚTERÝ 19. KVĚTNA 2015 V 19:00

Recitál tenoristy

TOMÁŠE ČERNÉHO

Účinkují:

Tomáš Černý – tenor

David Švec – klavírní doprovod

Aneta Černá – soprán

Recitálem provází: **Petr Duchek**

Divadelní sál poskytl MČ Praha 21

Klavírní křídlo Essex

model EPG 173 C

nástroj designed by Steinway & Sons

pronajala firma Jan Drnek

Propagační materiál vytiskly tiskárny

Petr Chrt

Marek Dvořák

Jaroslav Červenka

Pilotní projekt z připravované série

„Újezdských hudebních slavností“

nazvaný „HVĚZDY V ÚJEZDĚ“

připravil újezdský Spolek OKO

Jan Veselý – předseda

Petr Duchek – 1. místopředseda

Robert Kučera – 2. místopředseda

Tomáš Černý

Renomovaný český tenorista T. Černý hostuje na domácích i zahraničních operních scénách. Z posledních úspěchů jmenujme prince v Dvořákově *Rusalce* v Staatstheater Nürnberg (2013) a v Opernhaus Zürich (2010), v roce 2012 spolupráci s „Evropským operním domem“ roku 2009 a 2010 Theater Basel (Janáčková Káťa Kabanová), nebo Lacu Klemeně z Janáčkovy Její pastorkyně ve Staatsoper Stuttgart v režii Calixta Bieita (2008).

V zahraničí je T. Černý považován za specialistu na český, zejména Dvořákův koncertní repertoár – nahrávka Dvořáková Requiem (ArcoDiva) získala v roce 2011 prestižní japonské ocenění Tokusen. Je držitelem ceny Thálie za hlavní roli v Lehárově *Zemi úsměvů* (2000) a ceny Libuška na festivalu Opera 2005 za ztvárnění Edgarda v Donizettiho *Lucii di Lammermoor*.

Na mistrovských kurzech v roce 2006 navázal spolupráci s prof. Margreet Honig z Amsterdamu. Pěveckou techniku dále zdokonaluje se sopranistkou Christinou Vasilevou.

K profilovým rolím T. Černého patří don José (Bizet – *Carmen*), Cavaradossi (Puccini – *Tosca*), Rodolfo (Puccini – *La bohème*), Pinkerton (Puccini – *Madama Butterfly*), Lohengrin (Wagner – *Lohengrin*), Loris Ipanoff (Giordano – *Fedora*), Alfredo (Verdi – *La traviata*), Laca (Janáček – *Její pastorkyňa*), Boris (Janáček – *Káťa Kabanová*), Princ (Dvořák – *Rusalka*), Jeník (Smetana – *Prodaná nevěsta*) ad.

Představil se koncertnímu publiku od tokijské Oji Hall přes většinu evropských zemí až po Palacio de Bellas Artes v Mexico City. Je častým hostem prestižních domácích i zahraničních festivalů (Dresdner Musikfestspiele, Milano Musica, Pražské jaro, Mezinárodní festival soudobé hudby Varšavský podzim i operních scén – Národní divadlo a Státní opera v Praze, Komische Oper Berlin, Staatstheater Wiesbaden, Slovenské národné divadlo v Bratislavě ad.). Spolupracoval s dirigenty, jako jsou Jiří Bělohlávek, Manfred Honeck, Enrico Delamboy, Gabriel Feltz, Vladimír Fedosejev, Jacek Kasprzyk, Marc Piollet, Helmuth Rilling nebo Carl St. Clair.

David Švec

Studoval hru na klavír a dirigování nejprve na Konzervatoři v Českých Budějovicích a poté na Janáčkově akademii múzických umění v Brně (dirigování u J. Zbavitele a L. Mátyla, klavír u D. Velebové). V únoru 2000 se účastnil mistrovských dirigentských kurzů u Sira Colina Davise v Drážďanech, v roce 2002 absolvoval studijní pobyt na Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni (u L. Hagera). V roce 2004 získal v mezinárodní soutěži Belvedere ve Vídni cenu *Bösendorfer Preis* v kategorii Opera coaching.

Jako klavírista od roku 1998 pravidelně spolupracuje s Pražským komorním orchestrem, je též vyhledávaným komorním hráčem (od roku 2004 spolupracuje s pěvkyní E. Urbanovou – koncerty v Praze, Bratislavě, Madridu, Washingtonu aj. V roce 2010 účinkoval s basbarytonistou A. Plachetkou na festivalu Pražské jaro), natočil několik snímků na CD i pro Český rozhlas.

Během studia nastudoval několik oper v Komorní opeře JAMU, působil v Janáčkově opeře v Brně, kde dirigoval řadu operních i baletních titulů (*Kouzelná flétna*, *České jesličky*, *Čaroděj ze země Oz*, *Maškarní ples*, později *Lazebník sevillský*, *Jakobín*). V září 2003 nastoupil nejprve jako korepeticitor a asistent dirigenta do opery pražského ND, kde je nyní ve stálém dirigentském angažmá. V ND se představil za dirigentským pultem inscenací *Kouzelná flétna*, *Don Pasquale*, *Prodaná nevěsta*, *Hry o Marii*, *Jakobín*, *Únos ze seřailu*, *Don Giovanni*, *Pelleas a Melisanda*, *Čarokraj*. V roce 2010 nastudoval nové uvedení opery G. Donizettiho *Nápoj lásky*, pro balet ND uvedl světovou premiéru baletu *Othello* na hudbu L. Janáčka (2010), *Popelku S. Prokofjeva* (2011), *Šípkovou Růženkou P. I. Čajkovského* (2012), v rámci představení *Amerikana III.* ve Státní opeře *Theme and Variations P. I. Čajkovského* a *Fancy Free L. Bernsteina* (2012), v dubnu 2014 pak v ND *Českou baletní symfonii*.

Spolupracoval s většinou českých symfonických orchestrů a filharmonií. V sezóně 2007 – 2008 působil a dirigoval řadu

koncertů jako asistent šéfdirigenta Jiřího Kouta u Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK. V červnu 2012 nastudoval pro festival Smetanova Litomyšl se souborem barokních nástrojů Le Chamarré Château Ensemble semi-operu H. Purcella *Fairy Queen*. Nevyhýbá se ani mezižánrovým projektům – v roce 2012 natočil s Pražskou komorní filharmonií album *Zvon Ivy Bittové*.

Ze zahraničních hostování lze uvést zejména spolupráci na nastudování oper *Její pastorkyňa* v barcelonském Teatro Liceo (2005), *Věc Makropulos* v Opera national de Paris (2007, 2009), *Liška Bytrouška* v Lyonu (2013) a ve vídeňské Staatsoper (2014), *Rusalka* v Barceloně (2012) a v Paříži (2015), dále od roku 2005 pravidelnou lektorskou účast na mistrovských kurzech Sommerakademie ve švýcarském Bielu atd.

V roce 2014 vytvořil pro nakladatelství Bärenreiter nový klavírní výtah Janáčkovy opery *Věc Makropulos*, který byl poprvé použit při nastudování této opery v Bayerische Staatsoper v Mnichově (premiéra v říjnu 2014).

Aneta Černá

Sopranistka A. Černá studovala zpěv od roku 2000 soukromě u prof. Svatavy Šubrtové a od roku 2010 dále pokračuje v oboru koloraturní soprán pod vedením renomované sopranistky Christiny Vasilevy. V roce 2006 se zúčastnila mistrovských kurzů u prof. Margreet Honig z Amsterdamu.

V letech 1996 – 2001 byla členem sólového ansámblu Vokální Oktet, se kterým v roce 2000 natočila profilové CD a absolvovala 2 turné ve Francii. Podílil se na nahrávkách soudobé hudby (oratorium Jaroslava Krčka *Z kamení chléb*) a také pro Český rozhlas (Marek Kopelent – Regina Lucis ad.). V libereckém Divadle F. X. Šaldy vystupovala v letech 2003 – 2005 v muzikálu *Malováno na skle* (Gärtner – Bryll) v režii Jána Ďurovčíka.

Od roku 2007 spolupracovala se souborem Pražští pěvci, se kterým vystoupila jako sólistka na festivalu České filharmonie Pražské premiéry v Rudolfinu nebo přednesla koloraturní party ve skladbě Petra Ebena *Starodávné čarování milému* nebo v *Magnificatu* belgického skladatele Vic Neese. S Mezinárodním komorním sborem a orchestrem Frankfurt - Praha pod vedením Jana Polívky přednesla sólový part v oratoriu *Christus Franze Liszta*.

V současné době se kromě koncertní činnosti (Pergolesi – *Stabat mater*, Bach – *Vánoční oratorium*, *Magnificat*, Vivaldi – *Gloria*, Händel) stále věnuje soudobé hudbě – v roce 2008 přednesla náročný sopránový part ve světové premiéře oratoria *Stabat mater* českého skladatele Jana Fily pod taktovkou Miriam Němcové. V roce 2009 zpívala i premiéru varhanní verze této skladby.

Petr Duchek

Vystudoval Konzervatoř Jaroslava Ježka (zpěv, klavír) pod vedením sólisty Národního divadla Karla Kalaše (ten v roce 1995 obdržel cenu Thálie za celoživotní mistrovství, v roce 1978 si zahrál roli vysloužilého operního pěvce ve filmu *Kulový blesk*, hrál i v seriálu *Arabela*). Zpěv s doprovodem zdokonaloval u Ladky Kozderkové, klavír u prof. Okresové, harmonii u Martina Kratochvíla.

Po ukončení studií se věnoval jen částečně sólové dráze a začal se více věnovat zhudebňování básní dekadentů a symbolistů pro skupinu Sigum, se kterou vystupoval. Úspěch měla báseň *Rozkvetlý smutek* a báseň *Svou violu jsem naladil co možno nejlouběji* (obě od Karla Hlaváčka), u které zhudebňující pero držel v ruce především Radim Lhoták. Vystoupení neunikla hudebním kritikům a začala se objevovat kladná hodnocení (Mladý svět ad.)

Rozvíjející se uměleckou kariéru ale zastavilo cenzurní smýšlení osmdesátých let. Nejdříve P. Duchek nedostal tehdy nutný souhlas s veřejnou produkcí Dvořákových Biblických písní, které přepsal pro folkové uskupení. Vadilo „lidové“ zpívání o Bohu. Zákazu se ale dočkal i u vlastních textů. Například v textu „Na hranici slávy, svou čest upálili“ cenzori „odhalili“ oslavu Jana Palacha a požadovali přepsání. Odmítl. Po sametové revoluci ještě krátce vyučoval na LŠU, ale na uměleckou kariéru již nenavázal.